

Machalínková scénář

Příběh paní Jany Machalínkové, za svobodna Joštové, začal za jejího útlého dětství. Narodila se za protektorátu do rodiny odborníka na lesní hospodářství. Ovšem nikoliv do hájovny, ale... někam úplně jinam.

00:37-00:48

A když si vzpomínám, vlastně já jsem vyrůstala v takovém prostředí, jaké teď se mně o tom ani nesnilo. Já jsem se narodila v zámku...

V zámku zemského prezidenta Jana Černého, který byl spolužákem a spolupracovníkem prvního československého prezidenta Tomáše Garika Masaryka. Tatínek zde byl zaměstnán jako správce polesí. Zajímalo nás, jak se tatínek k takovému povolání dostal.

16.39-16.42

Jeho tatínek už byl lesák..

16.51-17.15

takže navštěvoval lesnickou školu v Písku a mohl potom vlastně s těmi vědomosti a láskou k lesu nastoupit u Tomáše Bati jako adjunkt.

Až několik let po válce paní Machalínková dozvěděla, jak statečně se její tatínek v době jejího útlého dětství, za nacistické okupace choval v odboji.

19.35-19.52

A taky jsem se dozvěděla, že tatínek ukrýval žida národnosti židovské, který by určitě zůstal někde v Terezíně.

Pod rouškou čilého společenského života okolních rodin se tatínek paní Machalínkové zachoval jako opravdový vlastenec. Ostatní se do ničeho raději nepouštěli...

19.05-19.24

Ale tatínek byl zapojený ilegální činnosti, což znamená že tím pádem když znal Chříby na každém metru, se mohl zapojit do toho, že převáděl partyzány.

Bohužel si všichni pomoci a poradit nenechali. Paní Machalínková mluví o další židovské rodině.

19.53-20.17

A co mě nejvíce se dotklo, právě v tuto válku, to příkoří, co se stalo velice slušné rodině, která měla hodně dětí. I když tatínek je upozorňoval, že by se měli schovat, nebo někam utéct, tak oni řekli, my jsme nikomu nic neudělali. Byli to obchodníci.

Tato rodina válku nepřežila. Všichni zemřeli v Terezíně. Rodinu pana Jošta po příchodu komunistů zase čekalo velké trápení. Pan Jošt se stal trnem v oku novým pánům. Paní Machalínové to dodnes nejde do hlavy.

22.02-22.17

Poněvadž tatínek pracoval pro každého na sto procent. On dával přednost každému člověku. I poslední bábě, co nesla z lesa dříví, každému pomáhal.

Dokážete si představit, jaké to je, když nepřijde jednoho dne váš tatínek domů? Paní Machalínkové se to stalo.

22.37-22.54

Tatínek se jednou nevrátil z obchůzky, ze lesa. A bylo to vlastně na té naší první samotě. A s touto realitou smutnou jsme se tedy museli nějak vypořádat.

Tatínka paní Jany zavřeli do nechvalně proslulé uherskohradištské věznice. Jednou odtud napsal:

24.00-24.04

Nevidím tady vůbec les. Všechno je černé.

Nespravedlivé neopodstatněné věznění pana Jošta poznamenalo. Vlastně mu zničilo život.

24.22-24.31

A ho to poznamenalo až na tři infarkty. Takže... bylo to těžké.

Paní Jana po těchto útrapách, které zkrátily jejímu tatínkovi život, vystudovala v Brně střední odbornou textilní školu. A také se zde seznámila se svou životní láskou.

14.59-15.21

Mezi školama, které byly v Brně, se pořádaly ečírky. A jeden z nich, to si pamatuju jako dnes, byl v kabinetě C.O. A tam jsem se seznámila se svým manželem.

S panem Mirkem je paní Jana už šedesát tři let. Mají dvě děti a šikovné vnuky a jsou spolu šťastni. Přejeme jim hodně zdraví a radosti do dalších let.